

ת"פ 27136/08/19 - מדינת ישראל נגד אביאור זקן

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן

26 בינואר 2020

ת"פ 27136-08-19 מדינת ישראל נ'
זקן(עציר)

בעניין:

המאשימה: מדינת ישראל

נגד

הנאשם: אביאור זקן (עציר)

גזר דין

1. בטרם שמיעת הראיות בתיק, הגיעו הצדדים להסדר טיעון במסגרתו הוגש נגד הנאשם כתב אישום מתוקן והנאשם הודה בעובדותיו, שאלה הן עיקריהן:

בתאריך 03.08.19 סמוך לשעה 14:00 הגיע הנאשם למספרה הממוקמת בתוך בית קרקע בשכונת מגורים באילת, אשר בחלקה הפנימי של המספרה נמצא חדר המגורים בו התגורר עבדאללה עבדאללה (להלן: "המתלונן"), אביה של בעלת המספרה, שעבד במספרה וניהל אותה. בסמיכות למספרה נמצאים בתי מגורים ובתי עסק נוספים. באותה העת היתה המספרה סגורה, והמתלונן שהה יחד עם אחר בחדר המגורים. הנאשם הביט לתוך המספרה, עזב את המקום וחזר כעבור מספר דקות מצויד במצת ובבקבוק פלסטיק שהכיל נוזל דליק, שפך את הנוזל הדליק בחלקו התחתון של חלון המספרה והדליק אותו. האש אחזה בחלון ובעציץ שהיה בסמוך והנאשם נמלט מהמקום. מיד לאחר מכן המתלונן וחברו הבחינו ברעש בחזית המספרה, יצאו מהחדר וכיבו את האש באמצעות צינור מים.

כתוצאה ממעשה הנאשם נגרם נזק לחלון, לצבע הקיר שמסביבו ולעציץ, ועלות התיקונים הסתכמה בכ- 2,700 ₪.

2. על יסוד הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, כאמור, הוא הורשע בעבירת הצתה, לפי סעיף 448 (א) רישא בחוק העונשין התשל"ז-1977.

3. במסגרת הסדר הטיעון, הסכימו הצדדים להמליץ לבית המשפט להטיל על הנאשם 22 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן.

4. ב"כ המאשימה טען כי הגם שהעונש המוצע בהסדר הטיעון מקל עם הנאשם, הרי שהוא משקלל את הודאת הנאשם; קבלת האחריות שלו על מעשיו; החסכון בזמן שיפוטי יקר וייתור הצורך בהעדת

המתלונן; העובדה שזהו מאסרו הראשון של הנאשם; ונסיבותיו האישיות של הנאשם. והוסיף כי ההסדר הוא על דעת המתלונן. אשר לפיצוי, טען כי יש להשית על הנאשם פיצוי משמעותי, בהתחשב בכך שעונש המאסר מקל עמו.

ב"כ הנאשם טענה כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, חסך זמן שיפוטי יקר ולקח אחריות מלאה על המעשה. ציינה כי הנאשם בן 24, רווק ואב לילד בן שנתיים, עמו אין לו קשר. ונסיבותיו האישיות מורכבות. אמו נפטרה כשהיה תינוק, ובגיל 5 הוכרז כקטין נזקק והתגלגל בין מסגרות. מגיל צעיר אובחן כסובל מבעיות קשב וריכוז. התקשה למצוא עבודה מסודרת. לפני כשלוש שנים עבר תאונת עבודה ונפגע בידו. לחובתו שתי הרשעות קודמות, עברו הפלילי אינו מכביד והוא מעולם לא ריצה עונש מאסר. בהתייחס לאירוע העבירה, טענה כי הנזק שנגרם אינו רב, והמתלונן הצליח לכבות את האש תוך זמן קצר. עתרה לקבל את ההסדר ולהשית על הנאשם פיצוי מאוזן.

הנאשם שיתף שהוא משתמש בסמים ולפעמים לוקח החלטות לא מאוזנות. וכי בכוונתו להשתלב באגף טיפולי בכלא.

5. הסכנה הכרוכה בשליחת אש במבנה ברורה. והסכנה בשליחת אש בבית קרקע, המצוי בתוך שכונת מגורים, רבה וחמורה עד מאוד. כאן, בעת הצתת האש שהו בקרבת מקום אנשים - המתלונן וחברו, ונסיבה זו מוסיפה מימד משמעותי של חומרה למעשה הנאשם. העובדה שהמתלונן הבחין באש, כיבה אותה ולא נגרם נזק משמעותי, אינה צריכה להקהות מחומרת המעשה ולמסך את סכנתו. באותה מידה המעשה יכל להסתיים באסון.

אין המדובר במעשה שנעשה בין רגע, אלא במעשה מתוכנן שקדמה לו הצטיידות מתאימה.

חומרת המעשה וסכנת החיים הכרוכה בו, מצדיקות הטלת עונש מאסר לתקופה משמעותית.

6. הודאת הנאשם באה, כאמור, במסגרת הסדר טיעון שכלל הסכמה לעניין העונש שיומלץ לבית המשפט להטיל עליו. נתון זה, כשלעצמו, הוא שיקול בעל משקל בקביעת העונש. (ע"פ 1958/98, פלוני נ' מדינת ישראל, נז (1) 577 עמוד 609-608).

7. בהביאי בחשבון את חומרת מעשה הנאשם מחד; ואת נסיבות הנאשם; הודאתו; החרטה שהביע; עברו הפלילי; את העובדה שהודאת הנאשם באה במסגרת הסדר טיעון הכולל הסכמה לעניין העונש; את תקופת המאסר בפועל המוצעת במסגרת ההסדר; ואת ההלכה הנוהגת בנושא כיבוד הסדרי טיעון; אני מחליט לקבל את הסדר הטיעון.

8. נוכח האמור, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים :

1. 22 חודשי מאסר בפועל, מיום מעצרו.
2. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר שלא יעבור עבירת אלימות שהיא פשע.
3. פיצוי לבעלת המספרה בסך 3,000 ₪.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום .

ניתנה והודעה היום כ"ט טבת תש"פ, 26/01/2020 במעמד הנוכחים.